

ความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของกลุ่มโรงเรียนเตรียมอำเภอบางพลี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ

ศศิธร สุขศิริ*

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของกลุ่มโรงเรียนอำเภอบางพลี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ จำแนกตามเพศและอายุ กลุ่มตัวอย่างการวิจัย คือ ครูในกลุ่มโรงเรียนอำเภอบางพลี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2559 จำนวน 175 คน โดยใช้ตารางสำเร็จรูปของ Krejcie และ Morgan โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผ่านการทดสอบหาความเชื่อมั่น (Reliability) ด้วยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ .939 สถิติที่ใช้ในการวิจัย คือ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์เปรียบเทียบความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของกลุ่มโรงเรียนอำเภอบางพลี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ จำแนกตามเพศเปรียบเทียบความแตกต่างโดยใช้ค่าที (t-test) แบบ Independent ส่วนระดับอายุ วิเคราะห์โดยค่า (One-way analysis of variance)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ครูมีความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการของกลุ่มโรงเรียนอำเภอบางพลี ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยด้านการบริการวิชาการแก่สังคม ในหัวข้อจัดระบบในองค์กรให้มีความเหมาะสมในการใช้เป็นสถานที่ประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาอื่น มีความพึงพอใจมากที่สุด รองลงมา คือ วางแผนในการสนับสนุนงานวิชาการแก่ประชาชน
2. ครูในกลุ่มโรงเรียนอำเภอบางพลี ที่มีเพศต่างกันมีความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการของกลุ่มโรงเรียนอำเภอบางพลี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ ในภาพรวมทุกรายด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

* นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

3. ครูที่มีเพศและอายุต่างกันมีความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการของกลุ่มโรงเรียนอำเภอบางพลี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ ในภาพรวมและด้านหลักสูตรและการสอน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ

ความพึงพอใจ การบริหารงานวิชาการของกลุ่มโรงเรียนอำเภอบางพลี ครู

บทนำ

ในยุคโลกาภิวัตน์ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางสังคมในด้านต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในโลก ไม่ว่าจะเป็นด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมืองการปกครอง วัฒนธรรม วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นก่อให้เกิดผลกระทบต่อสังคมไทยเป็นอย่างมาก ดังนั้น การพัฒนาประเทศชาติให้มีความยั่งยืนในทุก ๆ ด้าน จึงจำเป็นต้องพัฒนาคนในชาติให้มีคุณภาพ เพื่อพัฒนาคนให้พร้อมในการดำรงชีวิตให้ทันกับยุคสมัยการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา

การศึกษาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพ เพราะการศึกษาจะทำหน้าที่ถ่ายทอดมรดกทางสังคม สามารถพัฒนาความรู้ ความสามารถ เจตคติ ค่านิยมต่างๆ ของมนุษย์ให้สอดคล้องกับสังคม ทั้งในปัจจุบันและอนาคต การจัดการศึกษาให้มีคุณภาพเป็นเรื่องที่จำเป็นอย่างยิ่ง เพื่อเตรียมคนให้สามารถดำเนินชีวิตร่วมกันอย่างมีความสุข (หวน พันธุพันธุ์, 2548, หน้า 8)

กระทรวงศึกษาได้มีนโยบายในการปฏิรูปการศึกษา เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาของประเทศ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างบุคคลในองค์กรให้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้และแนวทางแห่งความสำเร็จนั้น จำเป็นจะต้องมีการปรับปรุงปัจจัยพื้นฐานในการจัดการศึกษา การสร้างศักยภาพให้สถานศึกษามีความพร้อมในการพัฒนาตนเอง เพื่อให้สอดคล้องตามหลักการของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 22 จำเป็นอย่างยิ่ง ต้องได้รับความร่วมมือจากหลายฝ่ายที่เกี่ยวข้อง (กรมวิชาการ, 2542, หน้า 8)

งานวิชาการเป็นงานหลักของการบริหารสถานศึกษา ไม่ว่าสถานศึกษาจะเป็นประเภทใด มาตรฐานและคุณภาพของสถานศึกษาจะพิจารณาได้จากผลงานทางด้านวิชาการ เนื่องจากงานวิชาการเกี่ยวข้องกับหลักสูตรการจัดโปรแกรมการศึกษาและการจัดการเรียนการสอนซึ่งเป็นหัวใจของสถานศึกษา และเกี่ยวข้องกับผู้บริหารสถานศึกษาและบุคลากรทุกระดับของสถานศึกษา (ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์, 2544, หน้า 1)

ดังนั้นผู้วิจัยสนใจจึงได้ศึกษาความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของกลุ่มโรงเรียนอำเภอบางพลี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เพื่อนำผลการศึกษา

ไปเป็นข้อมูลให้กับผู้บริหารสถานศึกษาและทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพอันจะส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพทางวิชาการ และบรรลุผลตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของกลุ่มโรงเรียนอำเภอบางพลี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ จำแนกตามเพศและอายุ

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในวิจัยครั้งนี้ คือ ครูในกลุ่มโรงเรียนอำเภอบางพลี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2559 จำนวนทั้งสิ้น 305 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของ Krejcie และ Morgan ได้จำนวน 175 คน โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ สถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม คือ เพศ และอายุของครู

ตัวแปรตาม ได้แก่ ความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของกลุ่มโรงเรียนอำเภอบางพลี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ ซึ่งจำแนกออกเป็น 4 ด้าน คือ

1. ด้านหลักสูตรและการสอน
2. ด้านการจัดการเรียนการสอน
3. ด้านการวัดผลและประเมินผล
4. ด้านการบริการวิชาการแก่สังคม

สมมติฐานของการวิจัย

ครูที่มีเพศและอายุต่างกันมีความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการของกลุ่มโรงเรียนอำเภอบางพลี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ แตกต่างกัน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

เพื่อนำผลการวิจัยรายงานผลให้แก่ฝ่ายวิชาการในโรงเรียนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง เพื่อนำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาและวางแผนการพัฒนางานวิชาการ รวมถึงปรับปรุงงานวิชาการของกลุ่มโรงเรียนอำเภอบางพลี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ ให้เหมาะสมมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วิธีการดำเนินการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผ่านการทดสอบหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาโดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item objective Congruence:IOC) และหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .939

โดยแบบสอบถามแบ่งเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกเป็นเพศ และ อายุ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามที่เกี่ยวกับความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของกลุ่มโรงเรียนอำเภอบางพลี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบ่งเป็น 5 ระดับ คือ ระดับมากที่สุด ระดับมาก ระดับปานกลาง ระดับน้อย และ ระดับน้อยที่สุด โดยมีเกณฑ์ให้คะแนนความพึงพอใจมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด คือ 5, 4, 3, 2, และ 1

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ และอายุ โดยใช้ความถี่ (Frequency) และ ค่าร้อยละ (Percentage)

2. วิเคราะห์ความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของกลุ่มโรงเรียนอำเภอบางพลี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ โดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

3. เปรียบเทียบความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของกลุ่มโรงเรียนอำเภอบางพลี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ จำแนกตามเพศ วิเคราะห์ค่าโดย t-test แบบ Independent

4. เปรียบเทียบความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของกลุ่มโรงเรียนอำเภอบางพลี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ จำแนกตามอายุ ใช้การวิเคราะห์ค่าโดยค่า One-way analysis of variance และทดสอบรายคู่ด้วยวิธีของเซฟเฟ (Scheffe's post hoc comparison)

ผลการวิจัย

1. ครูมีความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการของกลุ่มโรงเรียนอำเภอบางพลี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าทุกด้านอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ย คือ ด้านหลักสูตรและการสอน ด้านการวัดผลและประเมินผล ด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านการบริการวิชาการแก่สังคม

2. ครูมีความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการของกลุ่มโรงเรียนเตรียมอำเภอบางพลี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ ด้านหลักสูตรและการสอน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ส่งเสริมให้มีการจัดการสอนโดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น

3. ครูมีความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการของกลุ่มโรงเรียนอำเภอบางพลี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ ด้านการจัดการเรียนการสอน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การจัดการเรียนการสอนสอดคล้องตามตัวชี้วัด ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ โรงเรียนมีการปรึกษากับผู้ปกครองเมื่อนักเรียนมีผลการเรียนอ่อนและร่วมกันหาแนวทางแก้ไข

4. ครูมีความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการของกลุ่มโรงเรียนอำเภอบางพลี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ ด้านการวัดผลและประเมินผล ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ โรงเรียนมีเครื่องมือการวัดผลและประเมินผล และประเมินผลที่ได้มาตรฐาน ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ นิเทศควบคุมติดตามการประเมินผลและนำผลการประเมินมาพัฒนากระบวนการเรียนการสอน

5. ครูมีความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการของกลุ่มโรงเรียนอำเภอบางพลี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ ด้านการบริการวิชาการแก่สังคม ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ โรงเรียนมีการเผยแพร่ผลการประเมินผลการเรียนของผู้เรียนให้ผู้ปกครองทราบ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ โรงเรียนมีเครื่องวัดผลประเมินผลที่หลากหลาย

6. ครูที่มีเพศต่างกันมีความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการของกลุ่มโรงเรียนอำเภอบางพลี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ ในด้านหลักสูตรและการสอน ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการวัดผลและประเมินผล และด้านการบริการวิชาการแก่สังคม และในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

7. ครูที่มีอายุต่างกันมีความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการของกลุ่มโรงเรียนอำเภอบางพลี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ ในภาพรวมและด้านหลักสูตรและการสอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยเรื่อง ความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของกลุ่มโรงเรียนอำเภอบางพลี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ

1. ครูมีความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการของกลุ่มโรงเรียนเตรียมอำเภอบางพลี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ ด้านหลักสูตรและการสอน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนเป็นสำคัญ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูของกลุ่มโรงเรียนในอำเภอบางพลีส่วนใหญ่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จะเน้นที่เนื้อหาการสอนและให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติและศึกษาหาความรู้ด้วยตนเองเป็นอย่างจริงจัง รุ่ง แก้วแดง (2542) ได้กล่าวถึงภาวะวิกฤตของการศึกษาไทยว่า การจัดการศึกษาของไทยในปัจจุบันยังไม่สอดคล้องกับความต้องการของบุคคล สังคมและประเทศ เมื่อต้องเผชิญกับกระแสความคาดหวังของสังคมที่จะให้การศึกษาที่มีบทบาทในการเตรียมคนให้พร้อมสำหรับการแข่งขันในสังคมโลกด้วยแล้ว ก็ยังเห็นสภาพความสับสน ความล้มเหลว และความล่าช้าที่เป็นปัญหาของการศึกษามากขึ้น และวิกฤตที่สำคัญของการศึกษา นอกจากนี้ยังอาจกล่าวถึงได้อีกคือ วิกฤตของผู้เรียน กล่าวคือ ผู้เรียนมีความทุกข์เนื่องจากเนื้อหาที่เรียนไม่สอดคล้องกับความเป็นจริงในชีวิตประจำวัน ต้องจำใจเรียนสิ่งที่ไกลตัว ต้องสร้างจินตนาการด้วยความยากลำบาก และต้องท่องจำตลอดเวลา ขาดการเชื่อมโยงความรู้ที่ได้จากการเรียนมาใช้ปฏิบัติในชีวิตประจำวัน ทำให้เกิดความสับสน ผลที่เกิดขึ้นคือ มีเจตคติทางลบต่อการเรียน และเป็นปัญหาของสังคม เช่น ฆ่าตัวตาย เป็นคนเกรงหนีโรงเรียน สร้างปมเด่นในทางที่ผิด และคิดยาเสพติด ประเด็นที่กล่าวถึงข้างต้น สอดคล้องกับที่พระธรรมปิฎก (อังกิตฺโต) รุ่ง แก้วแดง: 2542) ได้กล่าวถึงวิกฤตของการศึกษาไว้ว่า นับตั้งแต่ประเทศไทยนำรูปแบบการศึกษาแบบใหม่จากประเทศตะวันตกเข้ามาในสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว เราได้จัดการศึกษาแบบรวมอำนาจเข้าสู่ศูนย์กลางมาโดยตลอด การกำหนดหลักสูตร ตำรา และภาษาที่ใช้ในการสอนล้วนกำหนดโดยส่วนกลางทั้งสิ้น ก่อให้เกิดปัญหาสะสมมาจนถึงปัจจุบัน เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ของสาระในข้อมูลที่อ้างถึงพอจะสรุปได้ว่า ความผิดพลาดที่สำคัญประการหนึ่งของการจัดการศึกษาที่แล้วมาคือ ละเลยที่จะพิจารณาความต้องการที่แตกต่างกันของผู้เรียน และการเชื่อมโยงสิ่งที่เรารู้กับการนำมาใช้ในชีวิตจริง แม้แต่ในพระราชดำรัสที่กล่าวถึงข้างต้นก็ยังกล่าวว่าการศึกษาของประชาชนแต่ละคนเป็นสิ่งสำคัญ ดังนั้นจึงต้องทบทวนแนวคิดและการกำหนดบทบาท

ใหม่ของผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการจัดการศึกษา ไม่ว่าจะเป็นครู ผู้บริหารสถานศึกษา และผู้ปกครองของผู้เรียน เพื่อร่วมกันแก้ปัญหาวิกฤตของการศึกษาและผู้เรียนต่อไป

ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ส่งเสริมให้มีการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูในกลุ่มของโรงเรียนอำเภอบางพลี เห็นว่าในกลุ่มโรงเรียนอำเภอบางพลีไม่เน้นการสอนโดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น เนื่องจากในพื้นที่ไม่มีความต้องการที่จะสานต่อภูมิปัญญาท้องถิ่นหรือภูมิปัญญาชาวบ้านไว้ การจัดการเรียนการสอนที่ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น อาทิเช่น กิจกรรมชุมนุมกลองยาว โดยวิทยากรในอำเภอบางพลีเป็นผู้ฝึกซ้อม ทั้งนี้จัดการจัดการเรียนการสอนชุมนุมกลองยาวมีวิทยากรไม่เพียงพอส่งผลให้ครูมีความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการของกลุ่มโรงเรียนเตรียมอำเภอบางพลี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ ด้านหลักสูตรและการสอน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ดังที่ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2545, หน้า 81) ได้กล่าวไว้ว่า ลักษณะของภูมิปัญญาท้องถิ่นที่จะนำไปสู่การเรียนการสอน ควรเป็นองค์ความรู้และประสบการณ์ที่มีส่วนของคุณธรรม จริยธรรมสอดแทรกอยู่ด้วยและเป็นที่สร้างสรรค์ประโยชน์สุขให้แก่ผู้เรียนและสังคมอย่างสอดคล้องกับธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม กระบวนการจัดการเรียนการสอน เป็นการผสมผสานระหว่างความรู้สากลกับความรู้ท้องถิ่นให้ผู้เรียนได้คิดอย่างเป็นอิสระ คิดได้หลายมุมและสรุปเป็นความรู้และประสบการณ์ที่จะใช้ในการดำรงชีวิต การจัดการเรียนการสอนอาจจะให้ครูเป็นผู้ดำเนินกิจกรรมโดยนำความรู้และประสบการณ์ของปราชญ์ท้องถิ่นมาจัดกิจกรรมการเรียนการสอน หรืออาจให้ปราชญ์ท้องถิ่นเป็นผู้ดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนแทนครูผู้สอนและทำหน้าที่ประเมินผลด้วย ส่วนสถานที่เรียนอาจจะเป็นโรงเรียนหรือให้นักเรียนไปเรียนที่บ้านนักปราชญ์ท้องถิ่น การสอนโดยใช้แหล่งกิจกรรมของชุมชน เป็นการสอนที่ให้ผู้เรียนได้สัมผัสกับของจริง สถานการณ์จริงจากชุมชนหรือท้องถิ่นใกล้ ๆ บริเวณโรงเรียน โดยผู้เรียนได้ศึกษาและปฏิบัติกิจกรรมตามที่ได้ร่วมกันวางแผนระหว่างครูและนักเรียน เช่น ให้ได้สัมผัสกับบุคคล สถานที่ วัสดุอุปกรณ์ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่เรียน โดยใช้กิจกรรมศึกษานอกศึกษาการเชิญวิทยากรในชุมชนท้องถิ่นเพื่อให้ความรู้ การสัมภาษณ์บุคคลที่เป็นแหล่งความรู้และการนำวัสดุอุปกรณ์ในชุมชนหรือท้องถิ่นมาประกอบการสอน บทบาทของหน่วยงานหรือผู้ที่เกี่ยวข้อง ผู้บริหารและครูผู้สอน ควรเห็นความสำคัญในคุณค่าของภูมิปัญญาท้องถิ่น และตระหนักในตนเองว่า ไม่ใช่ผู้ที่รู้อะไรหมดทุกอย่างแต่เป็นผู้สร้างกระบวนการเรียนรู้ และควรนำผู้รู้ในท้องถิ่นหรือปราชญ์ท้องถิ่นมาร่วมพัฒนาหลักสูตร ดังนั้น จัดการเรียนการสอนภูมิปัญญาไทย พบว่าการที่นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียนการปฏิบัติจริงด้วยกระบวนการกลุ่ม สามารถทำให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภูมิปัญญาไทย เห็นคุณค่าในการอนุรักษ์ภูมิปัญญาไทย คุณธรรมในการดำเนินชีวิต การเรียนรู้วิธีนี้ จึงเป็นรูปแบบกิจกรรมที่สามารถนำไปใช้สอนในรายวิชาที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับวัฒนธรรมการปลูกฝังความเป็นไทยได้

2. ครูมีความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการของกลุ่มโรงเรียนอำเภอบางพลี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ ด้านการจัดการเรียนการสอน ในภาพรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การจัดการเรียนการสอนสอดคล้องตามตัวชี้วัดทาง ทั้งนี้อาจเป็นในการจัดการเรียนการสอน จุดมุ่งหมายของการเรียน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งเป็นกิจกรรมที่วัดเพื่อจะได้รับผลว่า การเรียนการสอนนั้นบรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้หรือไม่ เพราะผู้บริหารได้จัดให้มีการเรียนสอนที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์เพิ่มขึ้น ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๕๔๕ หมวด ๔ มาตรา ๒๖ ให้สถานศึกษาจัดการประเมินผู้เรียนโดยพิจารณาจากการพัฒนาการของผู้เรียน ความประพฤติ การสังเกตพฤติกรรมการเรียน การร่วมกิจกรรมและการทดสอบ ควบคู่ไปในกระบวนการเรียนการสอนตามความเหมาะสมของแต่ละระดับและรูปแบบการศึกษาและให้สถานศึกษาใช้วิธีการที่หลากหลาย ในการจัดสรร โอกาสเข้าศึกษาต่อและให้นำผลการประเมินผู้เรียนตามวรรคหนึ่งมาใช้ประกอบการพิจารณา ดังนั้นผู้บริหารโรงเรียนจะต้องมีความเข้าใจในหลักการวัดผลประเมินผล รวมทั้งให้ความสำคัญในเรื่องนี้อย่างจริงจังและสามารถบริหารงานด้านการวัดผลและการประเมินผลได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของ พระอุเทน อุเทโน (สำรวญกุล) ปี (2554) วิจัยเรื่องความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอนมทวน จังหวัดกาญจนบุรี

ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ โรงเรียนมีการปรึกษากับผู้ปกครองเมื่อมีนักเรียนมีผลการเรียนอ่อน และร่วมกันหาแนวทางแก้ไขการจกกระบวนการเรียนรู้และการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นหรือเครือข่ายผู้ปกครอง ชุมชน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารได้มีการบริหารงานวิชาการเป็นไปตามความคาดหวังของผู้ปกครองในการดำเนินการเพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนให้ดีขึ้น ในกรณีที่นักเรียนมีผลการเรียนอ่อน โรงเรียนกับผู้ปกครองจะต้องดำเนินการแก้ไขปัญหาาร่วมกัน สอดคล้องงานวิจัยของ ชมแข พงษ์เจริญ (2542) วิจัยการศึกษาการมีส่วนร่วมและความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบของนักเรียน พบว่า การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองที่มีต่อกิจกรรมการเรียนการสอนของโรงเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนนทบุรี ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีส่วนในกิจกรรมของโรงเรียน มีการเข้าร่วมประชุมที่โรงเรียนจัดขึ้นเกือบทุกครั้ง ส่วนด้านอื่นๆที่โรงเรียนจัด ผู้ปกครองนักเรียนเข้าร่วมเป็นบางครั้งทำให้สามารถช่วยพัฒนาการจัดการเรียนการสอนและงานบริหารวิชาการของโรงเรียนได้อีกทางหนึ่ง ท้องถิ่นมามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนตามความเหมาะสม ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะการจกกระบวนการเรียนรู้โดยนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาเพิ่มเติมในการเรียน อาทิเช่น กิจกรรมชุมนุมกลองยาวโดยวิทยากรในอำเภอบางพลีเป็นผู้ฝึกซ้อม ทั้งนี้จัดการจัดการเรียนการสอนชุมนุมกลองยาวมีวิทยากรไม่เพียงพอส่งผลให้ครูมีความพึงพอใจต่อการบริหารงาน

วิชาการของกลุ่มโรงเรียนเตรียมอำเภอบางพลี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ ด้านการจัดการเรียนการสอน ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ดังที่ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2545, หน้า 81) ได้กล่าวไว้ว่า ลักษณะของภูมิปัญญาท้องถิ่นที่จะนำไปสู่การเรียนการสอน ควรเป็นองค์ความรู้และประสบการณ์ที่มีส่วนของคุณธรรม จริยธรรมสอดแทรกอยู่ด้วยและเป็นสิ่งที่สร้างสรรค์ประโยชน์สุขให้แก่ผู้เรียนและสังคมอย่างสอดคล้องกับธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม กระบวนการการเรียนการสอน เป็นการผสมผสานระหว่างความรู้สากลกับความรู้ท้องถิ่นให้ผู้เรียนได้คิดอย่างเป็นอิสระ คิดได้หลายมุมและสรุปเป็นความรู้และประสบการณ์ที่จะใช้ในการดำรงชีวิต การจัดการเรียนการสอนอาจจะให้ครูเป็นผู้ดำเนินกิจกรรมโดยนำความรู้และประสบการณ์ของปราชญ์ท้องถิ่นมาจัดกิจกรรมการเรียนการสอน หรืออาจให้ปราชญ์ท้องถิ่นเป็นผู้ดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนแทนครูผู้สอนและทำหน้าที่ประเมินผลด้วย ส่วนสถานที่เรียนอาจจะเป็นโรงเรียนหรือให้นักเรียนไปเรียนที่บ้านนักปราชญ์ท้องถิ่น การสอนโดยใช้แหล่งกิจกรรมของชุมชน เป็นการสอนที่ให้ผู้เรียนได้สัมผัสกับของจริง สถานการณ์จริงจากชุมชนหรือท้องถิ่นใกล้ ๆ บริเวณ โรงเรียน โดยผู้เรียนได้ศึกษาและปฏิบัติกิจกรรมตามที่ได้ร่วมกันวางแผนระหว่างครูและนักเรียน เช่น ให้ได้สัมผัสกับบุคคล สถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะเรียน โดยใช้กิจกรรมศึกษานอกศึกษาการเชิญวิทยากรในชุมชนท้องถิ่นเพื่อให้ความรู้ การสัมภาษณ์บุคคลที่เป็นแหล่งความรู้และการนำวัสดุอุปกรณ์ในชุมชนหรือท้องถิ่นมาประกอบการสอน บทบาทของหน่วยงานหรือผู้ที่เกี่ยวข้อง ผู้บริหารและครูผู้สอน ควรเห็นความสำคัญในคุณค่าของภูมิปัญญาท้องถิ่น และตระหนักในตนเองว่า ไม่ใช่ผู้ที่รู้อะไรหมดทุกอย่าง แต่เป็นผู้สร้างกระบวนการเรียนรู้ และควรนำผู้รู้ในท้องถิ่นหรือปราชญ์ท้องถิ่นมาร่วมพัฒนาหลักสูตร ดังนั้น จัดการเรียนการสอนภูมิปัญญาไทย พบว่าการที่นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียน การปฏิบัติจริงด้วยกระบวนการกลุ่ม สามารถทำให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภูมิปัญญาไทย เห็นคุณค่าในการอนุรักษ์ภูมิปัญญาไทย คุณธรรมในการดำเนินชีวิต การเรียนรู้วิธีนี้ จึงเป็นรูปแบบกิจกรรมที่สามารถนำไปใช้สอนในรายวิชาที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับวัฒนธรรมการปลูกฝังความเป็นไทยได้

3. ครูมีความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการของกลุ่มโรงเรียนอำเภอบางพลี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ ด้านการวัดผลและประเมินผล ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมาก โรงเรียนมีการเผยแพร่ผลการประเมินผลการเรียนของผู้เรียนให้ผู้ปกครองทราบ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะทางโรงเรียนของกลุ่มอำเภอบางพลีมีเครื่องมือการประเมินการเรียนของผู้เรียนให้ผู้ปกครองทราบผล ซึ่งดำเนินการตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช ๒๕๕๑ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนต้องอยู่บนหลักการพื้นฐานสองประการคือ การประเมินเพื่อพัฒนาผู้เรียนและเพื่อตัดสินผลการเรียน ดังที่ ดร.สหชาติ เหล็กขาย (2553) กล่าวไว้ว่า การวัดผลประเมินผลนอกจากการให้ความสำคัญกับเครื่องมือที่มีคุณภาพแล้วจึง

ควรให้ความสำคัญกับการตัดสินคุณภาพกับการปฏิบัติด้วยเพราะคะแนนที่ผู้เรียนได้รับไม่ได้เป็นผลจากการตอบข้อสอบถูกหรือผิดเพียงอย่างเดียวแต่ยังเป็นเรื่องการวัดคุณภาพของการปฏิบัติงาน การวัดผล การปฏิบัติงานและการประเมินผลเกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน ทั้งนี้ เพราะผู้สอนกระตุ้นให้ผู้เรียนอยากเรียนรู้ ต้องนำเสนอ อธิบายและประเมินว่าผู้เรียนบรรลุเป้าหมายหรือไม่ การวัดผลและประเมินผลจะต้องมีการวางแผนอย่างเป็นระบบที่ดี

ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด อยู่ในระดับมาก คือ โรงเรียนมีเครื่องมือวัดผลประเมินผล ทั้งนี้ โรงเรียนมีเครื่องมือวัดผลประเมินผลหลากหลาย การประเมินผลและนำผลการประเมินมาพัฒนา กระบวนการเรียนการสอน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเครื่องมือวัดผลประเมินผล ขาดลำดับขั้นตอนในการ ดำเนินงานไว้ชัดเจน ด้วยเหตุนี้ทำให้ครูมีความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการของกลุ่มโรงเรียน อำเภอบางพลี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ ด้านการวัดผลและประเมินผล ในหัวข้อนี้เทศควบคุมติดตามการประเมินผลและนำผลการประเมินมาพัฒนากระบวนการเรียนการสอน อยู่ในระดับปานกลาง ดังที่ คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2550) กล่าวไว้ว่า การนิเทศภายใน โรงเรียน หมายถึง กิจกรรม กระบวนการที่ผู้บริหารและบุคลากรในโรงเรียนร่วมมือกันจัดขึ้น เพื่อ พัฒนาการปฏิบัติงานของครูในทุกด้าน รวมทั้งให้ครูเกิดความก้าวหน้าในวิชาชีพ และสัมฤทธิ์ผลสูงสุด ในการเรียนของนักเรียน การศึกษาภายในโรงเรียน จะสามารถดำเนินการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ หรือไม่ จำเป็นต้องอาศัยขั้นตอนการปฏิบัติงานที่ชัดเจน เป็นระบบ

4. ครูมีความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการของกลุ่มโรงเรียนอำเภอบางพลี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ ด้านการบริการวิชาการแก่สังคม ในภาพรวมอยู่ในระดับปาน กลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมาก คือ จัดระบบในองค์กรให้มีความเหมาะสมในการใช้เป็นสถานที่ประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาอื่น ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะทางโรงเรียนของกลุ่มบางพลีที่เป็นต้นแบบด้านการบริหารวิชาการสู่ความเป็นเลิศ เปิดโอกาสให้โรงเรียนในเครือข่ายเข้ามาศึกษาดูงานในเรื่องการบริหารงานวิชาการ ซึ่งทำให้เกิดการนำ ความรู้ที่ได้ไปพัฒนาการบริหารวิชาการเพื่อนำพาโรงเรียนสู่ความเป็นเลิศเช่นเดียวกับโรงเรียนต้นแบบ ดังที่ สบป ประเสริฐพันธ์ (2543, หน้า 90) ได้กล่าวไว้ว่ายุคโลกาภิวัตน์ ความรู้คืออำนาจ ดังนั้น ผู้บริหารโรงเรียนในยุคปัจจุบันจะต้องสร้างภาพพจน์ใหม่ให้เป็นผู้นำทางวิชาการ มีหน้าที่ในการหา แนวคิดใหม่ๆ ไปสู่การปฏิบัติเพื่อพัฒนาคุณภาพโรงเรียนในด้านต่างๆ ต้องทำตัวเป็นผู้จุดประกาย ความคิดในการพัฒนาคุณภาพงานวิชาการในโรงเรียน ผู้บริหารโรงเรียนยุคใหม่จะต้องทำให้บุคลากรใน โรงเรียนได้ตระหนักและให้ความสำคัญทั้งงานวิชาการ งานวิจัย ศึกษาหาความรู้

ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดอยู่ในระดับมาก คือ ศึกษาและสำรวจความต้องการสนับสนุนงาน วิชาการแก่ประชาชน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะทางโรงเรียนขาดการวางแผนในการสนับสนุนงานวิชาการแก่

ประชาชนอย่างเป็นรูปธรรมและมีความต่อเนื่อง สาเหตุดังกล่าวสืบเนื่องจากทางโรงเรียนมีงบประมาณไม่เพียงพอในการสนับสนุนงานด้านวิชาการให้แก่ประชาชนและชุมชน ดังที่ คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล (2554) กล่าวว่า การบริการวิชาการแก่สังคม เป็นพันธกิจที่มีความสำคัญในฐานะที่มหาวิทยาลัยเป็นชุมชนวิชาการซึ่งจำเป็นต้องช่วยเหลือเกื้อกูลสังคมเอื้อประโยชน์ด้านวิชาการแก่สังคม ให้เป็นสังคมที่มีการอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ดังนั้นคณะพยาบาลศาสตร์จึงกำหนดนโยบายการบริการวิชาการแก่สังคมไว้ โดยมีความสอดคล้องกับนโยบายด้านการบริการวิชาการแก่สังคมและมาตรการพัฒนาของมหาวิทยาลัย

5. ครูที่มีเพศต่างกันมีความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการของกลุ่มโรงเรียนอำเภอบางพลี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ ในด้านหลักสูตรและการสอน ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการวัดผลและประเมินผล และด้านการบริการวิชาการแก่สังคม และในภาพรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สมมุติฐาน จึงส่งผลต่อความพึงพอใจไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุนทร เพ็ชรพราว (2551) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานของผู้บริหาร โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจันทบุรี เขต1 ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจระหว่างครูชายกับครูหญิงที่มีต่อการบริหารงานของผู้บริหาร โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจันทบุรี เขต 1 โดยรวม ด้านการบริหารงานวิชาการและด้านการบริหารงานทั่วไป ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6. ครูที่มีอายุต่างกันมีความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการของกลุ่มโรงเรียนอำเภอบางพลี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ ในภาพรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยครูที่มีอายุ 30-45 ปี มีความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการของกลุ่มโรงเรียนอำเภอบางพลี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ ในภาพรวม สูงกว่าครูที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปีและ 45 ปีขึ้นไป ตามลำดับ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ เทิดชัย ไสยลักษณ์, ทองม้วน นาเสงี่ยม (2555) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาพสินธุ์ เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของครู ระหว่างอายุของครู กับความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานวิชาการสถานศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาพสินธุ์ เขต 2 พบว่า ครูที่มีอายุตั้งแต่ 30 - 45 ปี มีความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการสถานศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาพสินธุ์ เขต 2 ในภาพรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

ผลการการศึกษาความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการของกลุ่มโรงเรียนอำเภอบางพลี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ สามารถนำผลการวิจัยไปใช้ ดังนี้

1. ด้านหลักสูตรและการสอน ผู้บริหารและครูในกลุ่มโรงเรียนอำเภอบางพลี ควรมีการพัฒนาและส่งเสริมให้มีการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนโดยการลงมือปฏิบัติจริง ซึ่งการจัดกิจกรรมโดยเน้นภูมิปัญญาท้องถิ่นจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภูมิปัญญาท้องถิ่นอย่างเต็มศักยภาพ

2. ด้านการจัดการเรียนการสอน ควรมีการส่งเสริมและสนับสนุนให้ทางโรงเรียนมีการปรึกษากับผู้ปกครองเมื่อนักเรียนมีผลการเรียนอ่อนและร่วมกันหาแนวทางแก้ไข โดยให้ผู้บริหารได้มีการบริหารงานวิชาการเป็นไปตามความคาดหวังของผู้ปกครองในการดำเนินการเพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนให้ดีขึ้น ในกรณีที่นักเรียนมีผลการเรียนอ่อนโรงเรียนกับผู้ปกครองจะต้องดำเนินการแก้ไขปัญหาร่วมกันต่อไป

3. ด้านการวัดผลและประเมินผล ทางโรงเรียนควรมีเครื่องวัดผลและประเมินผลที่หลากหลายเพื่อที่ครูจะได้นำเครื่องวัดผลและประเมินผล การวัดผลประเมินผลนอกจากต้องให้ความสำคัญกับเครื่องมือที่มีคุณภาพแล้วควรให้ความสำคัญกับการตัดสินคุณภาพการปฏิบัติด้วย การวัดผลและประเมินผลไปพัฒนากระบวนการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพต่อไป

4. ด้านการบริการวิชาการแก่สังคม ทางโรงเรียนควรมีการประชุมวางแผนในการสนับสนุนวิชาการแก่ประชาชน โดยกำหนดแผนงานในการบริการวิชาการแก่ประชาชนเดือนละ 2 ครั้งเป็นอย่างน้อย เพื่อเป็นการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนให้มีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

เอกสารอ้างอิง

กรมวิชาการ. (2542). *ทิศทางของหลักสูตรขั้นพื้นฐาน*. กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ.

คณะพยาบาลศาสตร์. (2554). *แผนงานบริการวิชาการแก่สังคม*. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล.

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2544). *จิตวิทยาการบริหารบุคคล*. กรุงเทพมหานคร:

ศูนย์สื่อเสริม.

ชมแข พงษ์เจริญ. (2542). *วิจัยการศึกษาการมีส่วนร่วมและความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบของนักเรียน*. นนทบุรี: สังกัดกรมสามัญศึกษา.

รุ่ง แก้วแดง. (2542). *ปฏิวัติการศึกษาไทย*. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มติชนจำกัด(มหาชน)

สงบ ประเสริฐพันธ์. (2543). *ร่วมกันสรรค์สร้างคุณภาพโรงเรียน*. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.

สหชาติ เหล็กชาย. (2553). *การเรียนรู้แบบเผชิญประสบการณ์*. กรุงเทพฯ: พิมพ์ลักษณ์.

- สุนทร เพ็ชรพราว. (2551). ความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานของผู้บริหาร
โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจันทบุรี เขต 1. วิทยานิพนธ์
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2545). การมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการศึกษา
ของสถานศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ
- พระอุเทน อุเทโน (สำราญกุล) (2554) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการบริหารวิชาการ โรงเรียน
มัธยมศึกษา อำเภอพนมทวน จังหวัดกาญจนบุรี
- เทิดชัย ไสยลักษณ์,ทองม้วน นาเสงี่ยม (2555) ความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานวิชาการใน
โรงเรียน สังกัด สำนักงานวิชาการการศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษา
ประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 จังหวัดกาฬสินธุ์
- นงเยาว์ ปรีดีดิถ (2530) การบริหารงานวิชาการในโรงเรียนมัธยมศึกษา (แบบศึกษาด้วยตนเอง)
กรุงเทพ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- กิติมา ปรีดีดิถ (2532) การบริหารและการนิเทศการศึกษาเบื้องต้น กรุงเทพฯ : อักษรพัฒนา
- อำภา บุญช่วย (2537) การบริหารงานวิชาการ โรงเรียน กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์